

(Μπόβ.) Κύθηρ. Κύθιν. Σάμ. Σκῦρ. Σῦρ. Τήν. κ.ά.: 'Αργάζω τὸ χωράφι 'Ανδρ. Κύθηρ. Κύθιν. κ.ά.: 'Αργάζ-ζω τὸ τσήπου (τοὺς κήπους) Μπόβ. Για νὰ βάνουμε φασόλια ἀργάζομε τὸ χωράφι τὴν ἄνοιξι Κύθιν. Τώρα πᾶ' νὰ ἐργάσωμε Τήν. Δὲν εἶσαστ' ἀρκετοὶ νὰ μ' ἀργαστῇτε τὰ χωράφια 'Ανδρ. Χωράφι ἀργασμένο Λεξ. Δημητρ. Γῆ ἀργασμέν' Σάμ.

Β) Ἀμτβ. 1) Ὑφίσταμαι κατεργασίαν διὰ δεψικῶν οὐσιῶν, βυρσοδεψοῦμαι, ἐπὶ δέρματος Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. (Καταφύγ.) κ.ά.: Φρ. μεταφ. Δὲν ἄργασι τὸν πιτοῖ τ' (δὲν εἶναι κατεργασμένον τὸ δέσμα του) ἐπὶ τοῦ ἀπείρου) Καταφύγ. 'Αργασι τὸν πιτοῖ μ' (ὑπέστην πολλὰς περιπετειᾶς καὶ ἐπομένως εἶμαι ἐξοικειωμένος πρὸς αὐτὰς) Ἡπ.

2) Ἐνεργ. καὶ μέσ. Ὑφίσταμαι τὴν ἀναγκαίαν ἐπίδρασιν τῆς ταριχευτικῆς οὐσίας, τὸ ἐκ τοῦ ἁλατος δάμασμα, πασιώνομαι Μακεδ. (Θεσσαλον. κ.ά.) Στερελλ. ('Αχαρναν.) κ.ά.: 'Η σαρδέλλα-τὸ τυρὶ θέλει ἀκόμα ν' ἀργάσῃ Θεσσαλον. 'Αργάζουντι οἱ ἱλαῖες 'Αχαρναν. 3) Μαλακύνομαι διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὕδατος, ἐπὶ δέρματος Θράκ.: Βάλλω τὸ πετοῖ ν' ἀργάσῃ. 4) Ἐνεργ. καὶ μέσ. Ὑφίσταμαι ζύμωσιν, ἐπὶ τοῦ οἴνου Ἱμβρ. Μακεδ. (Θεσσαλον. κ.ά.): Τὸ κρασί θέλει ἀκόμα ν' ἀργάσῃ Θεσσαλον. || Φρ. 'Αργάζιτι γὰ τὸν ἕνα κὶ γὰ τὸν ἄλλον (βράζει ἔνδοθεν ὁ θυμός του, ἀφρίζει ἐξ ἀγανακτήσεως κατὰ τινος ἀπόντος καὶ δὴ κατηγορεῖ καὶ ὑβρίζει αὐτὸν) Ἱμβρ. 5) Παθ. Ὑφίσταμαι τὴν πύκνωσιν τῆς ὑδατοῦς συστάσεως διὰ τῆς ἐξατμίσεως ὑπὸ τὸν ἥλιον Μύκ. κ.ά.: 'Εργάζεται τὸ σταφύλι 'ς τὸν ἥλιο (σταφιδιάζει καὶ ἀποκτᾷ γεῦσιν γλυκυτέραν) Μύκ. 6) Παθ. ξηραίνομαι, ἐπὶ ἀγροῦ Λεξ. Δημητρ.: Στεῖρεψαν ὁλότελα τὰ νερά κὶ ἀργάστηκαν ὅλα τὰ χωράφια.

Γ) Μεταφ. 1) Κατεργάζομαι τι ἐν νῷ, διανοοῦμαι, σκέπτομαι συνήθως κακόν τι Λεξ. Δημητρ.: Παροιμ. 'Αλλ' ἀργάζει ὁ νοῦς κὶ ἄλλα φέρνει ἢ πρᾶξι. 'Αλλ' ἀργάζει ὁ βούβαλος κὶ ἄλλα ὁ βουβαλάρις. 2) Δέρνω, ξυλοκοπῶ πολλαχ.: Τὸν ἄργασε καλὰ Πελοπν. Νὰ τὸν ἀργάσῃ Θράκ.

ἀργαλάκι τό, Ἰθάκ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀργαλειό.

Μικρὸς ὑφαντικὸς ἱστός: 'Αγόρασα ἐν' ἀργαλάκι πρώτης τάξεως.

***ἀργαλειάζω**, ὀργαλειάζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό.

Συνδέω διὰ σχοινίου, ἐπὶ βοῶν μελλόντων νὰ ἄλωνίσουν: 'Ργαλειάζω τὰ ζᾶ (βάλλω αὐτὰ συνδεδεμένα διὰ σχοινίου εἰς τὸ ἄλῶνι).

ἀργαλειό τό, ἐργαλεῖον Πόντ. (Οἰν.) ἐργαλεῖον Κύπρ. ἐργαλεῖο λόγ. σύνθηθ. ἐργάλειο Ἡπ. Ρόδ. ἐργάλειο Ρόδ. ἰργάλειον Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀργαλειό κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ.) ἀργαλειὸν Κάρπ. ἀργαλεῖο Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀργάλειο Ἡπ. ἀργάλειον Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἐργάλι Πελοπν. (Πάτρ.) ἀργάλι Πελοπν. (Πάτρ.) ἐργαλειὸς ὁ, Ἀμοργ. Κρήτ. κ.ά. ἰργαλειὸς Θράκ. (Αἰν.) ἀργαλειὸς σύνθηθ. ἀργαλειὸς Ἰκαρ. Ρόδ. ἀργαλειὰ ἡ, Κρήτ. (Σφακ.) Ρόδ. ἀργαλκιά Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀργαλεῖον, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐργαλεῖον κατὰ προληπτικὴν ἀφομ. τοῦ ε πρὸς τὸ ἐπόμενον α. Ἰδ. SKapsomenakis Voruntersuch. zu einer Gramm. der Papyri 119. Τὸ ἐργάλι παρὰ τὸ ἐργάλειο κατὰ τὰ ἄλλα ὅμοια ἀνώφλις καὶ ἀνώφλι, ψοφίμις καὶ ψοφίμι κτ., περὶ ὧν Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,248. Τὸ ἄρσεν. ἀργαλειὸς κατὰ τὸ συνών. ἱστός λεγόμενον ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἐκ παραλλήλου καὶ κατόπιν ὑπὸ τούτου ἐκτοπισθέν. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,57. Περι-

γραφὴν τοῦ ἀργαλειοῦ ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ μετὰ τῶν σχημάτων αὐτοῦ Ἰδ. παρὰ ΝΧατζῆ-Ζωγιδ. ἐν 'Αθηνᾷ 10 (1898) 541 κέξ. καὶ ΠΦουρίκ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 388 κέξ.

1) Πᾶν ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἐργασία τις, ἐργαλεῖον (ἡ σημ. αὕτη ἐξαιρουμένου τοῦ ἐργάλειο καὶ τῶν ὁμοίων προπαροξυτόνων τύπ. εἶναι τῆς λογίας παραδόσεως) σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν. κ.ά.): 'Εργαλεῖα τρανιχτὰ (δι' ὧν χαράσσονται αἱ τὰς ἐπιφανείας τῶν ἐπίπλων κοσμοῦσαι γραμμαὶ) πολλαχ. || Φρ. 'Αργάλειον τοῦ διαόλ' (ἐπὶ τοῦ ραδιούργου) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀργάλι τοῦ πειρασμοῦ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πελοπν. (Πάτρ.) Εἶναι κακὸ ἐργάλειο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἡπ. || Ἄσμ.

'Ακούστε μ', μὴν παιδεύετε, ἀφήστε τ' ἀργαλεῖά σας,

ἂν δὲν στοιχειώστε ἄνθρωπο, χαμέσ' πάσ' ἡ δουλειά σας Θεσσ.

'Εὰν μὲ θέλῃ γιὰ δουλειάν, νὰ πάρω ἐργαλεῖα,

εἰδὲ τῶν γιὰ χορόν, νὰ πκιάσω τὰ μαντήλια

Κύπρ. β) Μεταφ. σκανδαλοποιός, ραδιούργος Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ξέρ'ς τί ἀργάλειον εἶνι; ὅτι κακὸ γίνιτι αὐτὸς τοῦ κάτ' Αἰτωλ. 2) Τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ὑφαίνουσιν, ὁ ὑφαντικὸς ἱστός κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σινασσ.): 'Ετοιμάζω-ρίχνω-στήνω ἀργαλεῖο πολλαχ. Ἀργαλειὸς στήτος (ἱστός ὀρθίος περὶ τοῖχον στήνόμενος) πολλαχ. Κρεμαστὸς ἀργαλειὸς (ἱστός ἐν ᾧ ὁ στήμων περιτυλίσσεται εἰς ξυλίνην ράβδον ἐξηρητημένην ἐκ τῆς στέγης διὰ δύο σιδηρῶν ἀγκυλῶν) Μύκ. Ἀργαλειὸς καθιστός (ἱστός ὀριζόντιος) πολλαχ. Ἀργαλειὸς τοῦ λάκκου (ἱστός στήνόμενος περὶ λάκκον βάθους ἡμίσεος περίπου μέτρου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχει τοὺς πόδας ἢ ἐπὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ καθημένη καὶ ὑφαίνουσα) Μέγαρ. Ριχτός ἀργαλειὸς (ὁ στήνόμενος εἰς οἶονδῆποτε μέρος τῆς οἰκίας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀργαλειὸν τοῦ λάκκου) αὐτόθ. Παννήδος ἀργαλειὸς (ὁ δι' οὗ ὑφαίνονται παννιὰ) αὐτόθ. Ἀδρομιδήδος ἀργαλειὸς (ὁ δι' οὗ ὑφαίνονται ἀντρομίδες, χονδρὰ μάλλινα ὑφάσματα χρησιμοποιούμενα ὡς τάπητες) αὐτόθ. Χαρορήδος ἀργαλειὸς (ὁ δι' οὗ ὑφαίνονται χαράρια, μεγάλοι τρίχινοι σάκκοι) αὐτόθ. Σκοινιάτ'κους ἀργαλειὸς (ὁ δι' οὗ πλέκονται σχοινιά) Θεσσ. Ἐτοιμάζω ἀργαλεῖο (ταξινομῶ τὸν στήμονα ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ) πολλαχ. Ρίχνω ἀργαλεῖο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μέγαρ. Ρίξιμο τ' ἀργαλειοῦ (ἡ ταξινομήσις τοῦ στήμονος ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ) αὐτόθ. Κάθομαι 'ς τὸν ἀργαλεῖο (ἀρχίζω νὰ ὑφαίνω) πολλαχ. || Γνωμ.

Τὸ κέντημα εἶναι γλέντημα κ' ἡ ρόκκα εἶν' σεργιάνι

κὶ ὁ ἀργαλειὸς εἶναι σκλαβιά, σκλαβιά πολὺ μεγάλη

(ὅτι ἐκ τῶν γυναικείων ἐργασιῶν ἡ ποικιλτικὴ καὶ ἡ κλωστικὴ εἶναι παιδιαὶ παραβαλλόμεναι πρὸς τὴν ἐπιτονωτάτην ὑφαντικὴν. Παραλλαγαὶ τοῦ γνωμ. παρὰ ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,428) Ἀθῆν. Κάν-νει πλέο μία γυναῖκα 'ς τ' ἀργαλεῖο παρὰ κατὸς τὸν ἀργάστη (ἡ ἐργασία τῆς ὑφαντρίας ἔχει πολὺ μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν τῆς κλωστρίας. ἀργάστης=ἀδράχτι) Μπόβ.

Τιμὴ μεγάλη κὶ τρανὴ ποῦ ν' ἀργαλειὸς 'ς τοῦ σπίτι,

τοῦ κάθι δόντι τοῦ χτινοῦ ἀξίζει μαργαρίτη

Θεσσ. || Ἄσμ.

Τὸν παλληκᾶρι τοῦ καλὸ θέλει καλὴ γυναῖκα

νὰ ξέρῃ ρόκκα κὶ ἀργαλειό, νὰ ξέρῃ νὰ ὑφαίνῃ,

νὰ ξέρῃ κὶ τοῦ κέντημα, νὰ ξέρῃ νὰ κιντᾷ

Μακεδ. (Καλόχ.) Συνών. ἀντί 1 γ, ἀντιᾶς, ἀνυφανταρεῖο 1, ἀνυφαντήρι, ἀνυφαντόλακκος 2, ἀργαλίτσα, ἀργαστήρι, ἀρμενιά, γούβα, κρεββαταριά, κρεββατή, κρεββατίνα, λάκκος, Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ

ἐν τύπ. Ἀργαλειὸ Ἰθάκ. Ἀργαλειὸς Στερελλ. (Παρνασσ.)

β) Ἡ ὀπισθία κυλινδρική ράβδος τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν ὁποίαν περιτυλίσσεται ὁ στήμων Θράκ. (Σαρεκκλ. Μπόβ.) κ.ά.: *Ξεποτυλίγω τὸν ἀργαλειὸ Σαρεκκλ.* Συνών. ἀντὶ πεισινό. γ) Πληθ. ἀργαλειά, αἱ δύο κυλινδροειδείς ράβδοι τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τῶν ὁποίων περιτυλίσσεται ἐπὶ μὲν τοῦ ὀπισθίου ὁ στήμων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπροσθίου τὸ ὕφασμα Θράκ. (Στέρν. κ.ά.) Μέγαρ. Προπ. (Ὁρτάκ. Πάνορμ.) κ.ά.: *Πισινὸ ἀργαλειό, ὁροσινὸ ἀργαλειό* Ὁρτάκ. Μέγαρ. Πάνορμ. Συνών. *μπροστινὸ ἀντί, πεισινὸ ἀντί* (ἰδ. ἀντὶ 1 β). δ) Τὸ ὑφασμένον μέρος τοῦ ἱστοῦ Κρήτ. ε) Ὁ στήμων ἑτοιμος νὰ τεθῇ ἐπὶ τὸν ἱστὸν Ρόδ. 3) Τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον Πελοπ. (Μεσσ.) 4) Τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον πολλαχ. 5) Ὁρθογώνιον τετράπλευρον ἐκ τεσσάρων ξύλων συνηρμοσμένων εἰς τὸ ὁποῖον προσδενόμενα εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς ἀπλώνονται πρὸς στέγνωμα τὰ μανδήλια τῆς κεφαλῆς μετὰ τὴν βαφὴν Σῦρ. (Ἑρμοῦπ.) 6) Ταλασιουργικὸν ὄργανον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξάγεται ἡ ἐκ τῶν βομβυκίων ἀναλυομένη μέταξα Κρήτ. (Σέλιν.) Συνών. *ἀνέμη 2*. 7) Σάκκος δικτυωτὸς πλεκτὸς ἐκ σπάγγου διὸ ὁποῖου ἀλιεύονται ὄστρεα Ἄνδρ. Θράκ. (Μάδυτ.) 8) Ὡς ναυτικὸς ὄρ., εἶδος μαχαίρας τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται, ὅταν πρόκειται νὰ κάμουν *μπαγέττα* τῆς βάρκας Ναύστ. 9) Παιδιά τις ὁμοία πρὸς τὸν παρ' ἀρχαίους ἱμαντελιγμόν Ἡπ. (Ἄρτ.) 10) Οὐδ. καὶ θηλ., ἡ μαγειρικὴ τέχνη Κρήτ. (Σφακ.): *Ἐκαμες καλὸ ἀργαλειό* (ἐμαγεύευσες καλὸν φαγητόν). *Ἐκαμες πάλι ἀργαλειά!* (εἰρων. ἦτοι ἔκαμες κακὸν φαγητόν, ἀνάλατον, ἄβραστον κττ.)

* **ἀργάλειος** ἐπίθ. ἐργάλειος Ἡπ. ἀργάλειος Ἡπ. Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό.

1) Ὁ σύγχυσιν καὶ ταραχὴν προξενῶν, διαβολεύς, ραδιοῦργος (διὰ τὴν σημ. πβ. τὰς μεταφ. φρ. τῆς λ. ἀργαλειό 1). 2) Ζωηρός, ἄτακτος, συνήθως ἐπὶ παιδός.: *Τὶ ἀργάλειος ποῦ εἶνι!* 3) Εὐφυής.

ἀργαλεύω Κρήτ. (Σφακ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀργαλείων Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό.

Α) Κυριολ. 1) Κινῶ Λεξ. Δημητρ.: *Ὅλο κι ἀργαλεύεις τὰ ποδάρι σου.* 2) Ἀναδιφῶ τι πρὸς ἀνεύρεσίν τινος Λεξ. Δημητρ.: *Τὶ ἀργαλεύεις κάθε μέρα τὰ μπουῦλα;* Συνών. *ἀνακατεύω Α3β, ψάχνω.* 3) Μαγειρεύω Κρήτ. (Σφακ.): *Πάω ν' ἀργαλέψω.*

Β) Μεταφ. 1) Ἐμβάλλω εἰς σύγχυσιν καὶ ἀταξίαν, ραδιοῦργῳ Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Δημητρ.: *Ὅλ' αὐτὸς οὐ διαουλάνθρουπος τ' ἀργαλεύ' Αἰτωλ. Δουλειὰ τὸ 'χει ν' ἀργαλεύῃ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο Λεξ. Δημητρ.* Συνών. *ἀνακατεύω Β3, ἀνακατῶνω Β5.* 2) Ἐρεθίζω, ἐξεγείρω Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Τ' ἀργάλιβι τοῦ πιδὶ κι γι' αὐτὸ τὰ εἶχι μὶ τ'ς γουνέους τ' (ἐμάλωνα μὲ τοὺς γονεῖς του).* Συνών. *ἀγγρίζω 1, ἀναγγρίζω Α1, ξαγγρίζω, ξαναγγρίζω, παραγγρίζω.*

ἀργαλίστρα ἡ, Πελοπ. (Ἄργ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίστρα ἀποσπασθείσης ἐκ τοῦ *μοδίστρα*.

Γυναῖκα ὑφαίνουσα, ὑφάντρια: Ἄσμ.

Γὼ θὰ σοῦ πάρω μηχανή, | Ἐλένη Καλαματιανή, νὰ λέγῃσαι μοδίστρα, | μοδίστρα, ὅχι ἀργαλίστρα.

ἀργαλίτσα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα ἄνευ σημ. ὑποκοριστικῆς.

Ὁ ὑφαντικὸς ἱστὸς: Ἄσμ.

Μάννα, μ' ἑκακοπάδρεψες καὶ μ' ἔδωκες 'ς τοοὶ κάβους, μὰ 'γὼ 'ς τοοὶ κάβους δὲ βαστῶ, γλυκὴ κρασί δὲ δίνω, γιὰτ' ἀργαλίτσα δὲ λαλεῖ καὶ κοῦκοι δὲ φωνιάζον (φωνιάζουν). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλειό 2.

ἀργανᾶς ὁ, Θράκ. (Ὁρτάκ.) Μακεδ. (Σιάτ. Σισάν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν, Τοῦρκος διοικητής, *πασᾶς*, ὑπουργός.

ἀργανέλλο τό, Ἰων. (Κρήν.) Κάλυμν. Ναύστ. Σύμ. κ.ά. *γαργανέλλο* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *arganello*.

1) Ὡς ναυτικὸς ὄρ., μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀνυψοῦνται βάρη ὡς ἡ ἄγκυρα κττ. Κάλυμν. Ναύστ. Σύμ. κ.ά. 2) Ὁργανον ἀλιείας Ἰων. (Κρήν.) Πόντ. (Οἶν.)

ἀργαούκουντά γι Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά.

Ἀπροσ. γίνεται ἐσπέρα, *βραδυάζει*: *Ἄμα ἔκη ἀρχινίζοντα ν' ἀργαούτση* (ἄμα ἤρχιζε νὰ βραδυάζη).

* **ἀργαρινὸς** ἐπίθ. ἀργαρινή ἡ, Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τῆς καταλ. -αρινός.

Βράδυ, ἐσπέρα: *Μὲν ἀργαρινή ἔτυχι νὰ σ'νουβριθῇ μ' ἕνα γιουλιάση τ' (νὰ συναντηθῇ μὲ ἕνα φίλον του).*

ἀργασί ἡ, Ἄνδρ. Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάμπ. Κύνθ. Πελοπ. (Λακων.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ἀργασί Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν. Ἄρτοτ.) κ.ά. *ἔργασι* Σῦρ. Τήν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω.

1) Ἡ βράσις τῶν βαλανιδίων τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ χρησιμοποιεῖται εἰς πλύσιν συνήθως τῶν πίθων Πελοπ. (Λακων.) 2) Ἡ κατεργασία τοῦ δέρματος, βυρσοδεψία Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάμπ. Πελοπ. (Λακων.) Στερελλ. (Ἀκαρναν. Ἄρτοτ.) κ.ά.: *Θέλει ἀργασί τὸ πετσί Σηλυβρ.*

3) Ἡ βυρσοδεψικὴ ὕλη εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβάλλονται τὰ δέρματα πρὸς κατεργασίαν Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν.) κ.ά. 4) Ἡ κατὰ τὸ ἔαρ καλλιέργεια τῆς γῆς Ἄνδρ. Κύνθ. Σῦρ. Τήν.

Πβ. ἀργασία, ἄργασμα.

ἀργασία ἡ, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. κ.ά.) ἀργασία Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀργασά Μακεδ. (Κοζ.) ἀργασά Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Καλύβ. Πλατανιστ.) Λήμν. Σάμ. ἀργασά Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,226.

1) Ἡ κατεργασία τοῦ δέρματος διὰ δεψικῶν οὐσιῶν, βυρσοδεψία Μακεδ. (Κοζ.): *Ἡ ἀργασίᾶ ἔγινε καλή.* 2) Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀροτρίασις Καλαβρ. (Μπόβ.): *Βούδια γι' ἀργασία τσαὶ βουτουλῖαι γιὰ σπορία Σάμ. (βόδια δι' ἀροτρίασιν καὶ ἀγελάδες διὰ σποράν) Μπόβ.* β) Ἀγρός μένων ἀκαλλιέργητος πρὸς ἀνάπausιν Καλαβρ. (Μπόβ.) 3) Ἀγρός σπαρμένος διὰ βάμβακος, ὄσπριον, πεπονίων, σιγαμίου καὶ τῶν ὁμοίων ὀψίμων καρπῶν Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Καλύβ. Πλατανιστ.) Ἰμβρ. Λήμν. κ.ά.: *Τὰ 'χου ἀργασίες τὰ χωράφια μου Αὐλωνάρ. Θὰ τὸ κάμω τὸ χωράφι μου ἀργασά Πλατανιστ. Ἡ ἀργασά θέλει τρία καὶ τέσσερ' ἄλἐτρια καλὰ (ὁ ἀγρός ὁ μέλλων νὰ σπαρῇ διὰ βάμβακος, ὄσπριον κττ. πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ καλῶς) αὐτόθ. Ἐβριξί κι γινηκαν καλὲς οἱ-ῖ-ἀργαδὲς φέτου Ἰμβρ.*

Πβ. ἀργασί, ἄργασμα.

ἀργασμα τό, πολλαχ. ἀργαμ-μα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω.

1) Ἀφέψημα φύλλων βαλανιδέας, δάφνης καὶ δεν-

